

- [αρχική](#)
- [πληροφορίες](#)
- [φωτογραφίες](#)
- [βίντεο](#)
- [θέματα](#)
- [επικοινωνία](#)

Site Navigation ▾

Type & hit enter to search

Η Κωνσταντινούπολη πίσω απ' το Ταξίμ και τα δακρυγόνα

- 19 February 2014
- [1 Comment](#)

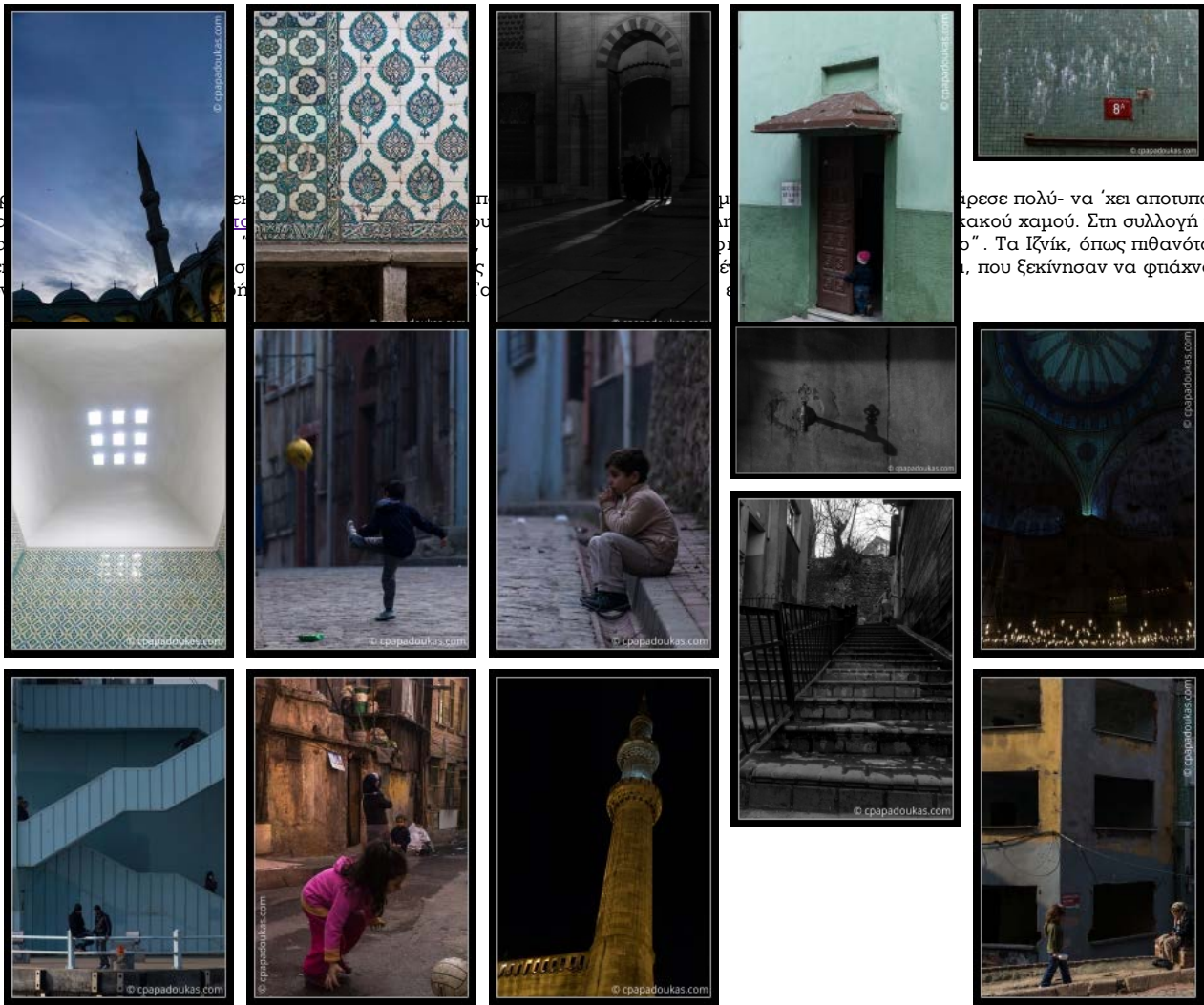
Από τον περασμένο Μάη η Κωνσταντινούπολη συγκλονίζεται από λογής-λογής βίαια επεισόδια. Τα τελευταία, στις αρχές του μήνα, προκάλεσε ο νόμος για τον έλεγχο του διαδικτύου. Τα πρώτα, στα τέλη της άνοιξης, είχαν προκαλέσει τα σχέδια της κυβέρνησης να χτίσει ένα εμπορικό κέντρο σ' ένα μικρό πάρκο πίσω από την εμβληματική πλατεία Ταξίμ. Στα ενδιάμεσα, οι εφημερίδες, τούρκικες και ξένες, βαρέθηκαν να γράφουν για σκάνδαλα διαφθοράς στο κυβερνών κόμμα αλλά και για τις μεταθέσεις-πμωρία των ανακριτών και των εισαγγελέων που έκαναν τις έρευνες.

Η Τουρκία βράζει, κοντολογίς. Κι αυτό που κυρίως φταίει είναι η κλιμακούμενη αυταρχικότητα του Ερντογάν. Σημάδι ότι θα κάνει πίσω -δεν υπάρχει. Ούτε πως θα πάσουν να μονοπωλούν την ειδησεογραφία αστάθεια, πολιτικές εντάσεις, αντιδράσεις, οδομαχίες, ξύλο, συλλήψεις και δακρυγόνα στο Ταξίμ και την Ισπκλάλ...

Μόνο που σήμερα δεν θα σου πω γι αυτές τις αγριότητες. Αν θες,δες [εδώ](#) τι είχα γράψει παλιότερα γι αυτές. Σήμερα θα σου μιλήσω για ένα παράδοξο που το 'χω συναντήσει σ' όλες τις πόλεις που βράζουν. Ακόμη και σ' εκείνες που κοχλάζουν • που βρίσκονται υπό πολιορκία, που ζουν έναν πόλεμο. Πίσω απ' την άγρια πλευρά τους, λοιπόν, πίσω απ' το κομμάτι τους που ωρύεται και βρυχάται υπάρχει πάντα ένα άλλο, το ίδιο μικρό ή μεγάλο, ου μην αλλά βουβό κι ατάραχο.

Αυτό ακριβώς
φωτογράφησε
φωτογράφοι
ξέρεις, είναι
15ο αιώνα

Αν δεν ήξερα πόσο φορτισμένο ήταν το κλίμα δεν θα αντιλαμβανόμουν, τουλάχιστον στο κομμάτι της Πόλης που κινήθηκα, την ένταση. Ο κόσμος, ως επί το πλείστον, προσπαθεί να επιβιώσει και ζει την κάθε του στιγμή όπως, μάλλον, έχει μάθει: μαζεύοντας σκουπίδια, καίγοντας πλαστικά και κατεστραμμένα έπιπλα, κατακλύζοντας τα τζαμιά. Αστυνομία και στρατός είναι ορατοί αλλά πάλι αόρατοι.

Ανατολή – Δύση, οι εναλλαγές συνεχείς και τρανταχτές. Γυναίκες με μαντίλες δίπλα σε έφηβες που βγάζουν selfies. Άντρες στο τζαμί, βιβλίο προσευκών στα πόδια και παιχνίδι στο iphone. Καταστήματα που δέχονται ευρώ αλλά δεν γνωρίζουν ούτε λέξη στ' Αγγλικά.

Νομίζω ότι η Αγία Σοφία είναι μία σύνοψη της εικόνας της Πόλης, γεμάτη αντιθέσεις, αρχιτεκτονικά, θρησκευτικά, χρονικά. Απ' την άλλη, οι γωνιές του Ελληνισμού υπάρχουν, είναι όμως σαν ξεθωριασμένες αναμνήσεις, πίσω από συρματοπλέγματα, κάμερες παρακολούθησης και γεμάτα από εγκατάλειψη sokak.

Έβγαλα γύρω στις 300 φωτογραφίες. Χωρίζονται στη μέση. Ανατολή – Δύση, η ουχία – βαβούρα, ρομαντισμός – πραγματικότητα. Ό,τι ακριβώς είναι η Πόλη. Μια αντίθεση. Μια πόλη φιλική αλλά κι εχθρική την ίδια στιγμή, μια πόλη θορυβώδης αλλά και ήσυχη παράλληλα, απλή μα και υπερβολική. Και κάπως έτσι προέκυψε αυτός ο διάλογος...

- ΔΙΕΘΝΗ
- ΚΟΙΝΩΝΙΑ
- ΤΟΥΡΚΙΑ
- ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ